

едно постоянно распространение, то договаряющи-тѣ страни зимѣтъ въ белѣжка туй нейно доброволно изявление.

Въ никоя часть отъ Турско-то царство разлика-та на религия-та не може да се противопостави никому като причина за исключение или неспособность относительно до ползуванье-то съ граждански и политически права, до прииманье-то въ обществени служби, занятия и почести или до упражнение-то на различни-тѣ звания и индустрии.

Всякой ще се приема безъ разлика на вѣра за свидѣтель прѣдъ съдилища-та.

Свобода-та и явно-то упражнение на исповѣдания-та се усигоряватъ на всички, и никакво прѣиматствие не смѣе да се полага на иерархическо-то устройство на различни-тѣ общини или на тѣхни-тѣ отношения камъ духовни-тѣ имъ глави.

Духовни-тѣ лица, поклонници и калугери на всяка народность, кои-то пътуватъ по Европейска или Азиатска Турция, радватъ се на същи-тѣ права, прѣимущества и привилегии.

Право-то на званично-то покровителство признава се на консулски-тѣ агенти на сили-тѣ въ Турция, както относительно до споменѣти-тѣ лица, така и относительно